

мята съ гжстолитвенныйтъ си клоневе, и на което единъ червій, загниздень въ найтънкытъ жылкы презъ които тече сокътъ за храната му, ѳде дънеря му; и туй дърво, което вѳтроветъ никога не можахъ да поклатижтъ, което плодовитата земя съ удоволствіе храняше въ утробата еи, и което сѳкирата на дърваря сѳкогы бѳ уважила, наченва да сѳхне безъ да са вижда причината на крѳяньето му; то вѳне, оголя са отъ листытъ си които съставятъ неговото украшеніе, и не представя вече друго освѳнъ единъ дънеръ съ напукана кора, и сухи клоневе; на такъвзи са обърнж Идоменей отъ скърбъта си.

Телѳмахъ, покъртенъ отъ положеніето на Идоменей, не смѳяше да му говори; той са боеше деня на отхожданъето си и търсяше причины за да го отложи; и много време той бы останжлъ въ тѳзи си нерѳшителность ако Менторъ не бѳ му казалъ: „Азъ съ удоволствіе вы гледамъ тѳй премѳненъ. Выи сте родены нечувствителенъ и гордъ; сърцето ви не са покъртя освѳнъ отъ собственытъ ваши угодства и интерессы; но найподиръ выи са очеловѳчихте и, научены отъ опыта на вашытъ бѳдствія, наченжхте да съчувствовате и на чуждытъ. Безъ туй състраданіе человѳкъ не може да бѳде нито добъръ, нито добродѳтеленъ, нито способенъ да управлява человѳцытъ; но туй чувство не трѳба да заминува мѳрката, нито да са преобрѳща въ пріятелека слабость. Азъ съмъ готовъ да говориж на Идоменей за да склони на нашето отхождане и ще вы отърва отъ единъ стѳсенителенъ разговоръ съ него, но не искамъ да са обладава сърцето ви отъ неумѳстенъ срамъ и скърбъ. Выи трѳба да навикнете да размѳсяте сърчността и твърдостъта съ нѳжното и чувствително пріятелство. Пазете са да не причинявате скърбъ на человѳцытъ безъ нужда; но ако не можете да го отбѳгнете трѳба поне да имъ състрадавате, и да укротявате болката отъ раната, колкото е възможно, като не можете съвършено да я исцѳрите.“

„За сполука на туй исцѳряванъе, отговори Телѳмахъ, азъ желаиж щото Идоменей да са научи отъ васъ, а не отъ мене за нашето трѳгванъе.“

Тосъ часъ Менторъ му отговори: „Выи са мамите, любезный ми Телѳмахе; выи сте родены и отхранены въ величіе като царскытъ сынове, които исѳатъ сичко